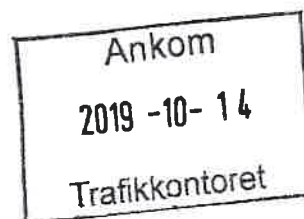

KLAGANDE

2011 POJKE

MOTPART

Trafiknämnden i Göteborgs kommun

ÖVERKLAGAT BESLUT

Transportstyrelsens beslut 2019-06-24, diariernr TSV 2019-948

SAKEN

Särskilt parkeringstillstånd enligt trafikförordningen

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller överklagandet och förklarar att [redacted]
[redacted] har rätt till ett särskilt parkeringstillstånd enligt 13 kap. 8 §
trafikförordningen.

BAKGRUND

~~Ulf Almqvist~~ ansökte om parkeringstillstånd för rörelsehindrade hos Trafiknämnden i Göteborgs kommun. Nämnden avslog i beslut den 8 november 2018 hans ansökan. Beslutet motiverades i huvudsak enligt följande. ~~Ulf Almqvist~~ har ett tillsynsbehov och inte nedsatt gångförmåga. Särskilt parkeringstillstånd utfärdas därför inte.

~~Ulf Almqvist~~ överklagade nämndens beslut till länsstyrelsen, som avslog hans överklagande.

~~Ulf Almqvist~~ överklagade länsstyrelsens beslut till Transportstyrelsen. Genom det nu överklagade beslutet avslog Transportstyrelsen hans överklagande. Beslutet motiverades i huvudsak enligt följande. Av läkarintyg framgår att ~~Ulf Almqvist~~ har en svår psykisk utvecklingsstörning, autism och betydande beteendestörningar. Det anges i intyget att han har brister i sociala färdigheter och i socialt samspel och kan vid frustration utsätta sig själv och andra för fara. ~~Ulf Almqvist~~ har enligt intyget normal gångförmåga med förälder eller annan vuxen som hjälp. Små barn är i stort behov av hjälp och tillsyn oavsett om barnet har ett funktionshinder eller inte. Bedömningspraxis i dessa fall är att parkeringstillstånd normalt inte bör beviljas. De behov ett litet barn med rörelsehinder har kan kompenseras genom vårdnadshavarens eller annan persons normala vård och omsorg. ~~Ulf Almqvist~~ är funktionshindrad och har ett tillsynsbehov. Mot bakgrund av uppgiften i läkarintyget om hans gångförmåga har det inte kommit fram att han har sådana väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand som krävs för utfärdande av särskilt parkeringstillstånd enligt 13 kap. 8 § trafikförordningen. Han överklagande avslås därför.

YRKANDEN M.M.

~~Överklaganden~~ yrkar att han ska beviljas begärt parkeringstillstånd och anför bl.a. följande. Han har ett omfattande hjälpbehov i sin dagliga livsföring. Han är ständigt beroende av att ha ett mänskligt hjälpmedel i sin absoluta närhet, oavsett var han befinner sig. Han har inget tal och har stora brister i sitt sociala samspel med andra människor. Även de som står honom närmast har svårt att tyda hans signaler. Hans funktionshinder medför att han inte kan färdas med hjälp av kollektivtrafiken. Han har ett ständigt behov av mänskligt stöd för att kunna förflytta sig. Hans tillsynsbehov är mycket mer omfattande jämfört med ett barn i motsvarande ålder. Han är fysiskt förmögen att gå, men behöver en mänsklig ledsagare på grund av sina funktionshinder. Han har således sådana väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand. Som framgår av läkarintyget kan han utsätta sig själv och andra för fara och kan inte lämnas ensam. Han behöver ständigt någon vid hans sida som hanterar hans oförutsedda ageranden. Han förstår inte vad som är farligt för honom och saknar risktänkande. Han är utåtagerande och kan helt plötsligt springa iväg. Han har ett konstant tillsynsbehov kan inte lämnas ensam för en sekund medan föraren parkerar bilen. Ett barn i motsvarande ålder utan funktionshinder kan lämnas utan uppsikt kortare perioder. Transportstyrelsen har i beslutet gjort en allt för extensiv tolkning av vad som utgör normalt föräldraansvar och därmed gjort en felaktig bedömning av hans svårigheter att förflytta sig på egen hand. Han har sådana väsentliga svårigheter att förflytta sig som krävs för att ett särskilt parkeringstillstånd ska kunna utfärdas.

Trafiknämnden i Göteborgs kommun anser att överklagandet ska avslås och anför bl.a. följande. För att de rörelsehindrade personer som har störst behov av närheten ska kunna nyttja förmånen av ett parkeringstillstånd och finna parkering är det viktigt att tillståndsgivningen sker restriktivt och till de som är i störst behov för att de ska klara sin vardag. ~~Överklaganden~~ har

inte ett sådant rörelsehinder som avses i trafikförordningen, då han fysiskt kan gå. Han har ett svårt funktionshinder som gör honom svår att hantera och han kan sätta både sig själv och andra i fara. Hans stora behov av ständig hjälp och tillsyn är dock ett problem som återfinns hos många, både barn och vuxna. Det handlar emellertid om ett tillsynsbehov och inte ett rörelsehinder.

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Tillämpliga bestämmelser m.m.

För rörelsehindrade personer kan ett särskilt parkeringstillstånd utfärdas. Tillståndet kan utfärdas både till rörelsehindrade som själva kör motordrivna fordon och till andra rörelsehindrade som regelbundet behöver hjälp av föraren utanför fordonet. Ett tillstånd får endast utfärdas till en rörelsehindrad som har ett varaktigt funktionshinder som innebär att han eller hon har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand (13 kap. 8 § trafikförordningen).

I Transportstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om parkeringstillstånd för rörelsehindrade, TSFS 2009:73 (i dess lydelse enligt TSFS 2016:19), anges som allmänna råd till 13 kap. 8 § första stycket trafikförordningen följande. Bedömningen av om en rörelsehindrad, som inte själv kör motor drivet fordon, regelbundet behöver hjälp av föraren utanför fordonet bör grundas på sökandens förmåga att ensam invänta föraren vid målpunkten. Bedömningen av väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand bör grundas på samtliga funktionshinderns påverkan på förmågan att förflytta sig med eventuella hjälpmedel. Föreligger svårigheter att bedöma förutsättningarna för utfärdande av parkeringstillstånd bör sökanden ges tillfälle att komplettera utredningen. Om behovet av förarens hjälp utanför fordonet eller svårigheterna att förflytta sig beror på psykiatriskt tillstånd bör

bedömningen grundas på läkarintyg utfärdat av läkare med specialistkompetens i psykiatri.

Förvaltningsrättens bedömning

Av den medicinska utredningen i målet framgår att ~~Abdel Alkadi Abdelhamid~~ har omfattande och varaktiga funktionsnedsättningar som i första hand påverkar hans psykiska förmåga. Fysiskt kan han förflytta sig, men på grund av sina psykiska funktionsnedsättningar kan han inte göra det på ett säkert sätt. Till följd av sina funktionsnedsättningar inser ~~Abdel Alkadi Abdelhamid~~ inte faror, kan springa rakt ut i trafik, agera ut och ge sig på andra människor eller skada sig själv. ~~Abdel Alkadi Abdelhamid~~ kan till följd av sina funktionsnedsättningar inte heller lämnas ensam att invänta en förare.

Förvaltningsrätten anser att begreppet rörelsehindrad i trafikförordningen inte kan vara begränsat till att omfatta personer som är rörelsehindrade på grund av fysiska funktionsnedsättningar. Begreppet måste anses omfatta även rörelsehinder på grund av psykisk funktionsnedsättning. Visst stöd för detta kan enligt rättens mening hämtas i de allmänna råden till bestämmelsen, som talar om vilken utredning som bör finnas i de fall svårigheterna att förflytta sig beror på psykiatriskt tillstånd.

Förvaltningsrätten anser att utredningen ger stöd för att ~~Abdel Alkadi Abdelhamid~~ på grund av sina psykiska funktionsnedsättningar är rörelsehindrad och behöver regelbunden hjälp av föraren utanför fordonet. Han kan över huvud taget inte lämnas ensam. Han har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eftersom det, för att han ska kunna förflytta sig säkert, krävs att han har en annan (vuxen) person med sig som hjälper honom. Sådana väsentliga svårigheter är vanligt förekommande hos mindre barn, utan funktionsnedsättningar. I fråga om ~~Abdel Alkadi Abdelhamid~~ hade han dock vid tiden för Trafiknämndens i Göteborgs kommuns beslut uppnått

en sådan ålder att han, om han hade varit frisk, inte hade haft sådana svårigheter. Hans svårigheter är alltså i sin helhet kopplade till hans funktionshinder och inte till hans ålder. Mot den bakgrunden anser förvaltningsrätten att förutsättningarna för att bevilja ~~ett särskilt parkeringstillstånd~~ ett särskilt parkeringstillstånd enligt 13 kap. 8 § trafikförordningen är uppfyllda. Överklagandet ska därför bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (FR-03)

Karin Hartmann
Rådman

I avgörandet har även nämndemännen Bengt Eriksson, Eva-Lis Svensson och Solveig Svensson deltagit.

2019-10-24
Mål nr 8211-19 Avd. 2

Förvaltningsrätten
Box 53197
400 15 Göteborg

Göteborgs Stad Trafikkontoret

Handläggare:

Git Jansson, 031-368 25 55

Överklagande av Förvaltningsrättens beslut dat 2019-10-11

Trafikkontoret överklagar Förvaltningsrättens beslut och vill att Kammarrätten upphäver beslutet och fastställer Transportstyrelsens beslut om avslag gällande parkeringstillstånd för ~~personer med fysiska funktionshinder~~. Trafikkontoret anser att detta ärende är av mycket stor betydelse för hur reglerna ska tolkas när det gäller personer med funktionshinder.

Författningar

13 kap 8 § första stycket Trafikförordningen (1998:1276) och Transportstyrelsens föreskrifter TSFS 2009:73 (i dess lydelse enligt TSFS 2016:19).

Skäl för överklagan

Trafikkontoret har tagit del av Förvaltningsrättens beslut och vi förstår Förvaltningsrättens åsikt om att begreppet rörelsehindrad inte bara kan begränsas till personer med fysiska funktionshinder utan även psykiska. Trafikkontoret anser dock att oavsett vilket funktionshinder det än handlar om, fysiskt eller psykiskt så är det förflyttningsförmågan som ska vara påverkad, det vill säga det är behovet av att komma nära som ska ligga till grund. En person som med hjälp och stöd kan förflytta sig en lite längre sträcka har möjlighet att parkera lite längre bort och ändå klara att utföra det den ska.

När det gäller parkeringstillstånd för rörelsehindrade säger trafikförordningen 13 kap. 8 § att ett parkeringstillstånd kan utfärdas till rörelsehindrade personer och att det ska vara ett varaktigt funktionshinder. För att de rörelsehindrade personer som har störst behov av närheten ska kunna nyttja förmånen av ett parkeringstillstånd och finna parkering är det viktigt att tillståndsgivningen sker restriktivt och till de som är i störst behov. Parkeringstillstånd för rörelsehindrad är inte en social eller ekonomisk förmån.

Beträffande ~~2019-06-20~~ ansökan vidhåller trafikkontoret att det inte finns ett sådant rörelsehinder som avses i trafikförordningen då han tillsammans med förälder eller annan vuxens hjälp har normal gångförmåga. Att ~~2019-06-20~~ har flera funktionshinder som gör honom svår att hantera och att han kan sätta både sig själv och andra i fara framkommer i handlingarna men hans stora behov av ständig hjälp och tillsyn är tyvärr problem som återfinns hos en mycket stor grupp människor, både barn och vuxna. Om denna grupp funktionshindrade som kan gå men har ett stort och ständigt tillsynsbehov beviljas tillstånd är risken stor att förmånen av att kunna parkera nära kommer påverkas så att de med störst behov av närheten inte kommer klara sin vardag.

Trafikkontoret vidhåller att det handlar om ett tillsynsbehov och inte ett rörelsehinder och vi anser att det är viktigt att inte minska möjligheten för de med sämsta förflyttningsförmågan utan att de ska kunna nyttja förmånen av ett parkeringstillstånd och finna nära parkering.

För personer som har rörelseförmågan men andra svåra funktionshinder som påverkar ska i så fall en regeländring göras så att de kan beviljas.

På trafiknämndens vägnar

Jan Rinman
Tf trafikdirektör

RÄTTEN

Kammarrättslagmannen Raymond Grankvist, ordförande
Kammarrättsrådet Roger Petersson, referent

FÖREDRAGANDE OCH PROTOKOLLFÖRARE

Referenten

KLAGANDE

Trafiknämnden i Göteborgs kommun

MOTPART

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Göteborgs dom den 11 oktober 2019 i mål nr 8211-19

SAKEN

Parkeringstillstånd; nu fråga om prövningstillstånd

Målet föredras, varefter kammarrätten fattar följande

BESLUT

Kammarrätten meddelar prövningstillstånd.

Beslutet får enligt 33 § tredje stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291)
inte överklagas.

Roger Petersson

Protokollet uppvisat och beslutet meddelat 2019-10-31

KLAGANDE

Trafiknämnden i Göteborgs kommun

MOTPART

17
2011 POJKE

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Göteborgs dom den 11 oktober 2019
i mål nr 8211-19, se bilaga A

SAKEN

Parkeringstillstånd

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten upphäver förvaltningsrättens dom och fastställer
Trafiknämnden i Göteborgs kommuns beslut.

YRKANDEN M.M.

Trafiknämnden i Göteborgs kommun yrkar att kammarrätten fastställer nämndens beslut och anför följande. Målet handlar om tillsynsbehov och inte rörelsehinder. ~~2011 Pojke~~ har inte ett sådant rörelsehinder som avses i 13 kap. 8 § trafikförordningen (1998:1276) eftersom han tillsammans med hjälp av förälder eller annan vuxen har normal gångförmåga. Det framgår av handlingarna att han har flera funktionshinder som gör honom svår att hantera och att han kan sätta både sig själv och andra i fara. Hans stora behov av ständig hjälp och tillsyn är ett vanligt problem hos en stor grupp av personer, såväl vuxna som barn. Om denna grupp funktionshindrade som kan gå men som har ett stort och ständigt behov av tillsyn

beviljas parkeringstillstånd är risken stor att förmånen av att kunna parkera nära kommer att påverkas så att de med störst behov av närheten inte kommer att klara sin vardag.

~~Överklaganden~~ anser att överklagandet ska avslås och anför att han instämmer i förvaltningsrättens bedömning av hans hjälpbehov.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

I likhet med förvaltningsrätten anser kammarrätten att begreppet rörelsehindrad i trafikförordningen (1998:1276) inte utesluter en tillämpning även på personer som har ett sådant hinder på grund av psykiska funktionsnedsättningar.

Av utredningen framgår att ~~Överklaganden~~, som är åtta år gammal och som omfattas av lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, ständigt har ett personligt stöd i sin absoluta närhet oavsett var han befinner sig och att han har normal gångförmåga med hjälp av en förälder eller någon annan vuxen.

Till skillnad från förvaltningsrätten anser kammarrätten att det som har kommit fram inte visar att ~~Överklaganden~~ till följd av sina funktionshinder har sådana väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand som är en förutsättning för att han ska ha rätt till parkeringstillstånd. Det innebär att trafiknämndens beslut ska fastställas.

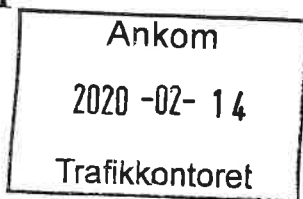
HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Raymond Grankvist

Viktoria Sjögren Samuelsson

Roger Petersson
referent

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS BESLUT

Mål nr
6900-19

meddelat i Stockholm den 12 februari 2020

KLAGANDE

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 10 december 2019 i mål nr 5934-19

SAKEN

Parkeringsstillstånd; fråga om prövningstillstånd

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen meddelar inte prövningstillstånd. Kammarrättens avgörande står därmed fast.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

För att Högsta förvaltningsdomstolen ska pröva ett överklagande i ett mål av detta slag krävs prövningstillstånd. Prövningstillstånd kan ges av två skäl. Det första skälet är att ett avgörande i målet är viktigt för ledningen av rättstillämpningen. Det andra skälet är att det finns synnerliga skäl för en prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror

Dok.Id 214156

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se
www.hogstaforvaltningsdomstolen.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

BESLUT

2

Mål nr
6900-19

på grovt förbiseende eller grovt misstag. Dessa bestämmelser om prövnings-
tillstånd finns i 36 § första stycket förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Högsta förvaltningsdomstolen finner att det inte har kommit fram skäl att meddela
prövningstillstånd.

Beslutet har fattats av justitierådet Kristina Svahn Starrsjö.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Maria Rydell.